

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/624**

2020/EES/31/02

frá 8. febrúar 2019

um sértækar reglur um framkvæmd opinbers eftirlits með framleiðslu á kjöti og með framleiðslu- og umlagningsvæðum fyrir lifandi samlokur í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 frá 15. mars 2017 um opinbert eftirlit og aðra opinbera starfsemi sem miðar að því að tryggja að lögum um matvæli og fóður og reglum um heilbrigði og velferð dýra, plöntuheilbrigði og plöntuverndarvörur sé beitt og um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001, (EB) nr. 396/2005, (EB) nr. 1069/2009, (EB) nr. 1107/2009, (ESB) nr. 1151/2012, (ESB) nr. 652/2014, (ESB) 2016/429 og (ESB) 2016/2031, reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1/2005 og (EB) nr. 1099/2009 og tilskipunum ráðsins 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB og 2008/120/EB og um niðurfellingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 og (EB) nr. 882/2004, tilskipunum ráðsins 89/608/EBE, 89/662/EBE, 90/425/EBE, 91/496/EBE, 96/23/EB, 96/93/EB og 97/78/EB og ákvörðun ráðsins 92/438/EBE (reglugerð um opinbert eftirlit) ⁽¹⁾, einkum 7. mgr. 18. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) 2017/625 er mælt fyrir um reglur um opinbert eftirlit og aðra opinbera starfsemi sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna inna af hendi til að sannreyna að málefni á borð við matvælaöryggi séu í samræmi við löggjöf Sambandsins á öllum stigum framleiðslu- vinnslu- og dreifingarferlisins. Þar er einkum kveðið á um að opinbert eftirlit skuli fara fram með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manndis til að sannreyna að farið sé að kröfunum sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 ⁽²⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 ⁽³⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 ⁽⁴⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 1099/2009 ⁽⁵⁾.
- 2) Reglugerð (ESB) 2017/625 fellir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 ⁽⁶⁾ úr gildi frá og með 14. desember 2019. Í reglugerð (EB) nr. 854/2004 er sem stendur mælt fyrir um sértækar reglur um skipulag opinbers

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 131, 17.5.2019, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2020 frá 30. apríl 2020 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 95, 7.4.2017, bls. 1.

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 frá 29. apríl 2004 um hollustuhætti sem varða matvæli (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 1).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 frá 21. október 2009 um heilbrigðisreglur að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manndis og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1774/2002 (reglugerð um aukaafurðir úr dýrum) (Stjtið. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 1).

(5) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1099/2009 frá 24. september 2009 um vernd dýra við aflifun (Stjtið. ESB L 303, 18.11.2009, bls. 1).

(6) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manndis (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 206).

eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis til að sannreyna að farið sé að kröfunum í reglugerðum (EB) nr. 852/2004, (EB) nr. 853/2004 og (EB) nr. 1069/2009. Þar er einnig kveðið á um möguleikann á að veita tilteknar undanþágur frá þessum kröfum.

- 3) Reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ættu að tryggja áframhald þeirra krafna, sem er sem stendur mælt fyrir um í reglugerð (EB) nr. 854/2004, að teknu tilliti til reynslunnar sem fengist hefur síðan sýnd gerð var samþykkt sem og til nýrrar vísindapekkingar og landsreglna sem tilkynnt hefur verið um til að tryggja áframhaldandi notkun hefðbundinna aðferða á öllum stigum matvælaframleiðslu, vinnslu og dreifingar.
- 4) Í reglugerð (ESB) 2017/625 er kveðið á um að framseldar gerðir verði samþykktar þar sem mælt verður fyrir um viðmiðanir og skilyrði fyrir undanþágum frá tilteknum kröfum í þeirri reglugerð þannig að hægt sé að framkvæma skoðanir fyrir og eftir slátrun á ábyrgð opinbers dýralæknis í stað þess að opinberi dýralæknirinn framkvæmi þær sjálfur eða hafi umsjón með þeim. Í þessum framseldu gerðum ætti einnig að mæla fyrir um viðmiðanir og skilyrði fyrir því að annað starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, í stykkjunarstöðvum megi inna af hendi opinbert eftirlit.
- 5) Skoðun fyrir slátrun er nauðsynleg til að vernda heilbrigði manna, heilbrigði dýra og velferð dýra og verður því áfram á ábyrgð opinbers dýralæknis. Þó gæti opinber aðstoðarmaður innt af hendi tiltekin venjubundin verkefni sem tilheyra skoðun fyrir slátrun án þess að draga úr líkum á að markmiðum reglugerðar (ESB) 2017/625 verði náð, að því tilskildu að tilteknar viðmiðanir og tiltekin skilyrði séu uppfyllt.
- 6) Ef opinber dýralæknir hefur framkvæmt skoðun fyrir slátrun á upprunabúinu ætti einkum að veita meiri sveigjanleika varðandi skoðun fyrir slátrun við komu á sláturhúsið sem gæti verið framkvæmt á ábyrgð opinbera dýralæknisins. Ef skoðun fyrir slátrun fór ekki fram á upprunabúinu ætti þó einungis að heimila að verkefnum sé úthlutað ef opinber dýralæknir hefur umsjón með skoðunum, með fyrirvara um tilteknar viðmiðanir og tiltekin skilyrði fyrir aðrar tegundir en alifugla og nartara.
- 7) Ef um er að ræða neyðarslátrun er ekki hægt að framkvæma skoðun fyrir slátrun í sláturhúsi. Til að komast hjá því að valda dýrinu óþarfa þjáningum með því að flytja það í sláturhús og til að takmarka fjárhagslegt tap fyrir rekstraraðila og minnka matarsóun ætti að mæla fyrir um viðmiðanir og skilyrði til að heimila að skoðun fyrir slátrun sé framkvæmd utan sláturhúss ef um er að ræða neyðarslátrun. Dýr sem falla undir neyðarslátrun geta samt verið hæf til manneldis með fyrirvara um jákvæða kjötskoðun. Þessar skoðanir ættu að veita hámarksábyrgðir varðandi hæfi til neyslu þegar neyðarslátrun er heimiluð utan sláturhúss.
- 8) Það gæti verið skilvirkara að meta kröfur í tengslum við heilbrigði manna, heilbrigði dýra og velferð dýra með því að framkvæma skoðun fyrir slátrun á upprunabúinu í stað sláturhúss. Því ætti að heimila undanþágur frá skoðun fyrir slátrun í sláturhúsi fyrir allar tegundir með fyrirvara um tilteknar viðmiðanir.
- 9) Þótt skoðun eftir slátrun og úttekt séu nauðsynleg til að vernda heilbrigði manna, heilbrigði dýra og velferð dýra og ætti því áfram að vera á ábyrgð opinbers dýralæknis má opinber aðstoðarmaður framkvæma tiltekin verkefni að því tilskildu að fullnægjandi ábyrgðir séu uppfylltar að því er varðar þessi markmið og ef tilteknar viðmiðanir og tiltekin skilyrði eru uppfyllt. Þessar viðmiðanir og skilyrði ættu einkum að gera það kleift að halda áfram með núverandi starfshætti ef um er að ræða ósamfellda slátrun í afkastalitlem sláturhúsum og afkastalitlem starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr.
- 10) Skilgreina þarf tilteknar viðmiðanir og skilyrði vegna undanþága frá grunnkröfum um skoðun fyrir slátrun og skoðun eftir slátrun í sláturhúsum og starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr. Viðmiðunarmörk fyrir framleiðslu er viðmiðun án mismununar með áherslu á minnstu starfsstöðvarnar í samræmi við a-lið 3. mgr. 16. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625. Þar eð uppbygging þessara starfsstöðva er mismunandi milli aðildarríkja ættu þessi viðmiðunarmörk að byggjast á fjölda dýra sem er slátrað eða sem eru meðhöndluð eða á því að sýnt sé fram á að viðmiðunarmörkin standi fyrir takmarkaðan og fastan hundraðshluta kjöts sem er sett á markað. Í reglugerð (EB) nr. 1099/2009 eru búfjáreiningar skilgreindar og mælt fyrir um umreikningsstuðla til að gefa upp fjölda dýra af tilteknum tegundum í slíkum búfjáreiningum. Nota ætti þessi ákvæði til að ákvarða viðmiðunarmörk og samræma undanþágur frá tilteknum kröfum á grundvelli stærðar sláturhúss.
- 11) Starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, má annast tiltekin verkefni í stykkjunarstöðvum án þess að stofna markmiðum um vernd fyrir heilbrigði manna, heilbrigði dýra og velferð dýra í hættu ef tilteknar viðmiðanir og skilyrði eru uppfyllt.

- 12) Opinbert eftirlit með framleiðslu á samlokum er nauðsynlegt til að tryggja að farið sé að viðmiðunum og markmiðum sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins. Í samræmi við A-hluta II. kafla VII. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004 á að taka lifandi samlokur á framleiðslusvæðum sem lögbær yfirvöld hafa flokkað og sem þau heimila tekju á. Í reglugerð (ESB) 2017/625 er kveðið á um að samþykkja skuli framseldar gerðir þar sem mælt er fyrir um viðmiðanir og skilyrði til að ákvarða hvenær þurfi ekki að flokka framleiðslu- og umlagningarsvæði í tengslum við *Pectinidae*, sæsnigla og *Holothuroidea*.
- 13) Einnig ætti að ákvarða staðinn þar sem opinbert eftirlit skal fara fram með framleiðslu á þessum *Pectinidae*, sæsniglum og *Holothuroidea* sem eru ekki sírar.
- 14) Í reglugerð (ESB) 2017/625 er einnig kveðið á um möguleikann á að mæla fyrir um sérstakar undanþágur vegna opinbers eftirlits að því er varðar *Rangifer tarandus tarandus* (hreindýr), *Lagopus lagopus* og *Lagopus mutus* (skógarhænsni) til að leyfa áframhaldandi, langvarandi staðbundnar og hefðbundnar venjur og starfshætti.
- 15) Í samræmi við 3. mgr. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 854/2004 var aðildarríkjunum heimilað að samþykkja landsráðstafanir til að greiða fyrir áframhaldandi beitingu hefðbundinna aðferða eða til að koma til móts við þarfir matvæla-fyrirtækja með litla framleiðslu eða sem eru staðsett á svæðum sem líða fyrir sérstakar, landfræðilegar takmarkanir. Svíþjóð og Finnland hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um landsráðstafanir á þeim grundvelli með sérstökum undanþágum frá tilteknum kröfum um opinbert eftirlit með kjöti af hreindýrum og með kjöti af skógarhænsnum. Þar eð slík aðlögun með landsráðstöfunum er ekki lengur heimil samkvæmt reglugerð (ESB) 2017/625 ætti að mæla fyrir um undanþágur í þessari reglugerð varðandi opinbert eftirlit sem nær yfir hreindýr og skógarhænsni til að leyfa áframhaldandi, langvarandi staðbundnar og hefðbundnar venjur og starfshætti sem koma ekki í veg fyrir að markmiðum reglugerðar (ESB) 2017/625 verði náð.
- 16) Í reglugerð (ESB) 2017/625 er mælt fyrir um sérstakar lágmarkskröfur fyrir starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, og fyrir opinbera dýralækna og opinbera aðstoðarmenn sem taka þátt í opinberu eftirliti og annari tiltekinni opinberri starfsemi. Þar er einnig mælt fyrir um kröfur um lágmarksþjálfun fyrir starfsfólk sláturhúsa sem tekur þátt í opinberu eftirliti og tiltekinni, annari eftirlitsstarfsemi.
- 17) Mæla ætti fyrir um sérstakar lágmarkskröfur fyrir opinbera dýralækna, opinbera aðstoðarmenn og annað starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, til að þau haldi áfram að leysa verkefni sín af hendi á skilvirkan og fullnægjandi hátt og tryggja þar af leiðandi öfluga vernd fyrir neytendur, heilbrigði dýra og velferð dýra. Þær ættu að innihalda sérstakar kröfur um lágmarksþjálfun. Kveða ætti á um nægilegan sveigjanleika til að laga kröfurnar að verkefnum sem á að inna af hendi, að teknu tilliti til starfsreynslu.
- 18) Til að viðhalda skilvirkri og fullnægjandi framkvæmd ætti einnig að mæla fyrir um viðeigandi kröfur um lágmarksþjálfun fyrir starfsfólk sláturhúsa sem aðstoðar við framkvæmd verkefna sem tengjast opinberu eftirliti og annari opinberri eftirlitsstarfsemi sem mælt er fyrir um í reglugerðinni.
- 19) Þar eð reglugerð (ESB) 2017/625 fellir reglugerð (EB) nr. 854/2004 úr gildi frá og með 14. desember 2019 ætti þessi reglugerð einnig að koma til framkvæmda frá og með þeim degi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um sértækar reglur varðandi framkvæmd opinbers eftirlits, sem um getur í 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, sem innt er af hendi með afurðum úr dýraríkinu.

Þessar sértæku reglur ná yfir:

- a) viðmiðanir og skilyrði til að ákvarða
 - i. hvenær heimilt er að framkvæma skoðun fyrir slátrun í tilteknum sláturhúsum undir eftirliti opinbers dýralæknis eða á ábyrgð hans,
 - ii. hvenær heimilt er að framkvæma skoðun fyrir slátrun utan sláturhúss ef um er að ræða neyðarslátrun,
 - iii. hvenær heimilt er að framkvæma skoðun fyrir slátrun á upprunabúi,

- iv. þær tryggingar sem verða að vera fyrir hendi vegna framkvæmdar skoðana eftir slátrun og úttekta á ábyrgð opinbers dýralæknis, eins og um getur í c- og d-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625,
 - v. undanþágur frá 6. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 að því er varðar flokkun framleiðslu- og umlagningarsvæða í tengslum við *Pectinidae*, sæsnigla og *Holothuroidea*,
 - vi. hvort starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt í því skyni og sem hefur hlotið viðeigandi þjálfun, megi framkvæma opinbert eftirlit í stykkjunarstöðvum,
- b) að koma á sérstökum undanþágum að því er varðar *Rangifer tarandus tarandus* (hreindýr), *Lagopus lagopus* og *Lagopus mutus* (skógarhænsni) til að leyfa áframhaldandi, langvarandi staðbundnar og hefðbundnar venjur og starfshætti,
 - c) að koma á sérstökum lágmarkskröfum, þ.m.t. menntunar- og þjálfunarkröfur, fyrir opinberan dýralækni, opinberan aðstoðarmann og starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, til að tryggja að verkefni, sem lýst er í 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, séu leyst af hendi á fullnægjandi hátt,
 - d) að koma á viðeigandi kröfum um lágmarksþjálfun fyrir starfsfólk slátruhúsa sem aðstoðar við framkvæmd verkefnanna sem lýst er í 3. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „slátruhús“: slátruhús eins og það er skilgreint í lið 1.16 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 2) „upprunabú“: búíð þar sem dýrin voru alin síðast. Ef um er að ræða hálfamín hjartardýr, eins og þau eru skilgreind í q-lið 2. liðar í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 ⁽⁷⁾, er smölun meðtalin sem er ætluð til að velja dýr til slátrunar,
- 3) „framleiðslusvæði“: framleiðslusvæði eins og það er skilgreint í lið 2.5 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 4) „umlagningarsvæði“: umlagningarsvæði eins og það er skilgreint í lið 2.6 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 5) „starfsfólk sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt“: einstaklingur, annar en opinber aðstoðarmaður og opinber dýralæknir, sem hefur menntun og hæfi í samræmi við þessa reglugerð til að koma fram sem slíkur í stykkjunarstöðvum og sem lögbær yfirvöld fela framkvæmd tiltekinna aðgerða,
- 6) „áhættugreining“: áhættugreining eins og hún er skilgreind í 10. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽⁸⁾,
- 7) „stykkjunarstöð“: stykkjunarstöð eins og hún er skilgreind í lið 1.17 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 8) „alifuglar“: alifuglar eins og þeir eru skilgreindir í lið 1.3 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 9) „nartarar“: nartarar eins og þeir eru skilgreindir í lið 1.4 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 10) „stjórnandi matvælafyrirtækis“: stjórnandi matvælafyrirtækis eins og hann er skilgreindur í 3. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,
- 11) „tamin hóf- og klaufdýr“: tamin hóf- og klaufdýr eins og þau eru skilgreind í lið 1.2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 12) „kjöt“: kjöt eins og það er skilgreint í lið 1.1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 13) „alið veiðidýr“: alið veiðidýr eins og það er skilgreint í lið 1.6 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 14) „lokaneytandi“: lokaneytandi eins og hann er skilgreindur í 18. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,
- 15) „smásala“: smásala eins og hún er skilgreind í 7. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar (Stjtið. EB L 147, 31.5.2001 bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

- 16) „starfsstöð“: starfsstöð eins og hún er skilgreind í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 852/2004,
- 17) „afkastalítið sláturhús“: sláturhús sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt á grundvelli áhættugreiningar og þar sem slátrun fer einungis fram hluta af virkum degi eða fer fram heilan virkan dag en ekki á hverjum virkum degi vikunnar,
- 18) „afkastalítil starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr“: starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt á grundvelli áhættugreiningar og þar sem meðhöndlun veiðidýra fer einungis fram hluta af virkum degi eða fer fram heilan virkan dag en ekki á hverjum virkum degi vikunnar,
- 19) „búfjáreining“: búfjáreining eins og hún er skilgreind í 6. mgr. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1099/2009,
- 20) „lítil, villt veiðidýr“: lítil, villt veiðidýr eins og þau eru skilgreind í lið 1.7 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 21) „starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr“: starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr eins og hún er skilgreind í lið 1.18 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 22) „afgreiðslustöð“: afgreiðslustöð eins og hún er skilgreind í lið 2.7 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 23) „samlokur“: samlokur eins og þær eru skilgreindar í lið 2.1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 24) „vinnsla“: vinnsla eins og hún er skilgreind í m-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 852/2004,
- 25) „innyfli“: innyfli eins og þau eru skilgreind í lið 1.12 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- 26) „frumframleiðsla“: frumframleiðsla eins og hún er skilgreind í 17. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002,
- 27) „mjólkurframleiðslubú“: mjólkurframleiðslubú eins og það er skilgreint í lið 4.2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004.

3. gr.

Viðmiðanir og skilyrði til að fastsetja hvenær opinber aðstoðarmaður má framkvæma skoðanir fyrir slátrun í tilteknum sláturhúsum

1. Þrátt fyrir a-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 má opinber aðstoðarmaður framkvæma skoðanir fyrir slátrun, undir eftirliti opinbers dýralæknis, á tegundum öðrum en alifuglum og nörturum að því tilskildu að verklagið sem er notað í sláturhúsinu uppfylli eftirfarandi viðmiðanir og skilyrði:

- a) verkefnið sem tilheyrir skoðun fyrir slátrun eru einungis verklegs eðlis og varða einungis eitt eða fleiri eftirtalin atriði:
 - i. sannprófun á því að stjórnandi matvælafyrirtækisins uppfylli kröfur sem tengjast upplýsingum um matvælakeðjuna og sannprófun á auðkenni dýrsins,
 - ii. forval á dýrum sem sýna hugsanlegan afbrigðileika að því er varðar kröfur er varða heilbrigði manna, heilbrigði dýra og velferð dýra,
- b) opinber aðstoðarmaður sem framkvæmir skoðunina upplýsir opinbera dýralækninn tafarlaust um það ef hugsanlegur afbrigðileiki kemur í ljós eða ef grunur leikur á um slíkt og þá framkvæmir opinberi dýralæknirinn skoðunina fyrir slátrun í eigin persónu og
- c) opinber dýralæknir sannprófar reglulega að opinberi aðstoðarmaðurinn inni störf sín af hendi á tilhlýðilegan hátt.

2. Þrátt fyrir a-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 má opinber aðstoðarmaður framkvæma skoðanir fyrir slátrun á öllum tegundum í sláturhúsi á ábyrgð opinbers dýralæknis að því tilskildu að eftirfarandi viðmiðanir og skilyrði séu uppfyllt:

- a) opinber dýralæknir hefur þegar framkvæmt skoðun fyrir slátrun á upprunabúinu í samræmi við 5. gr.,
- b) opinber aðstoðarmaður sem framkvæmir skoðunina upplýsir opinbera dýralækninn tafarlaust um það ef hugsanlegur afbrigðileiki kemur í ljós eða ef grunur leikur á um slíkt og þá framkvæmir opinberi dýralæknirinn skoðunina fyrir slátrun í eigin persónu,

og

- c) opinber dýralæknir sannprófar reglulega að opinberi aðstoðarmaðurinn inni störf sín af hendi á tilhlýðilegan hátt.

3. Undanþágurnar í 1. og 2. mgr. gilda ekki:
- um dýr sem fara í neyðarslátrun eins og um getur í VI. kafla I. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
 - um dýr sem grunur leikur á að séu sjúk eða í slíku ástandi að það kunni að hafa neikvæð áhrif á heilbrigði manna,
 - um nautgripi úr hjörðum sem hafa ekki verið opinberlega lýstar lausar við berkla eða þar sem sú staða að vera opinberlega laus við sjúkdóminn hefur verið felld tímabundið úr gildi,
 - um nautgripi úr hjörðum og um sauðfé og geitur af búum sem hafa ekki verið lýst opinberlega laus við öldusótt eða þar sem sú staða að vera opinberlega laus við sjúkdóminn hefur verið felld tímabundið úr gildi,
 - ef um er að ræða uppkomu dýrasjúkdóma hjá dýrum sem koma af svæði eins og skilgreint er í 2. gr. tilskipunar ráðsins 64/432/EBE ⁽⁹⁾ þar sem takmörkunum á sviði dýraheilbrigðis er beitt í samræmi við löggjöf Sambandsins,
 - um dýr sem falla undir strangara eftirlit vegna útbreiðslu nýtilkominna sjúkdóma eða tiltekinn sjúkdóma sem Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunin hefur skráð.

4. gr.

Viðmiðanir og skilyrði til að fastsetja hvenær heimilt er að framkvæma skoðanir fyrir slátrun utan sláturhúss ef um er að ræða neyðarslátrun

Þrátt fyrir a-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 má opinber dýralæknir einungis framkvæma skoðanir fyrir slátrun utan sláturhúss, ef um er að ræða neyðarslátrun, ef um er að ræða tamin hóf- og klaufdýr og með fyrirvara um að farið sé að kröfunum um neyðarslátrun sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 6. lið VI. kafla I. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004.

Gefa skal út heilbrigðisvottorð samkvæmt fyrirmyndinni í V. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/628 ⁽¹⁰⁾ fyrir dýr sem eru hæf til slátrunar. Heilbrigðisvottorðið skal fylgja dýrunum í sláturhúsið eða sent fyrirfram á hvaða sniði sem er. Hvers konar athugasemdir sem skipta máli fyrir eftirfylgjandi kjötskoðun skulu skráðar í heilbrigðisvottorðið.

5. gr.

Almennar viðmiðanir og skilyrði þar sem mælt er fyrir um hvenær heimilt er að framkvæma skoðanir fyrir slátrun á upprunabúinu

- Þrátt fyrir a- og b-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 er lögbæru yfirvaldi heimilt að leyfa að skoðun fyrir slátrun á dýrum sem eru ætluð til slátrunar sé framkvæmd á upprunabúinu í samræmi við viðmiðanir og skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og 6. gr.
- Nota skal eftirfarandi viðmiðanir og skilyrði fyrir allar tegundir:
 - framkvæma skal athuganir á skrá eða skjölum á upprunabúinu, þ.m.t. staðfesting á upplýsingum um matvælakeðjuna,
 - stjórnandi matvælafyrirtækisins skal auðvelda skoðun á hverju dýri fyrir sig ef þess þarf,
 - skoðun fyrir slátrun á upprunabúinu skal fela í sér skoðun á ástandi dýranna til að ákvarða hvort:
 - þau séu haldin sjúkdómi eða séu í þannig ástandi að þau geti smitað dýr eða menn við meðhöndlun eða neyslu kjöts af slíkum dýrum eða hvort atferli þeirra, hvers fyrir sig eða saman, gefi til kynna að um slíkan sjúkdóm sé að ræða,
 - þau sýni almenn atferlisvandamál, merki um sjúkdóm eða afbrigðileika sem getur gert kjöt af slíkum dýrum óhæft til manneldis,

⁽⁹⁾ Tilskipun ráðsins 64/432/EBE frá 26. júní 1964 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan Bandalagsins með nautgripi og svín (Stjttíð. EB 121, 29.7.1964, bls. 1977).

⁽¹⁰⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/628 frá 8. apríl 2019 um fyrirmyndir að opinberum vottorðum fyrir tiltekin dýr og vörur og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2074/2005 og framkvæmdarreglugerð (ESB) 2016/759 að því er varðar þessar fyrirmyndir að vottorðum (Stjttíð. ESB L 131, 17.5.2019, bls. 101).

- iii. vísbending er um eða ástæða til að ætla að dýrin kunni að innihalda efnaleifar umfram þau gildi sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins eða leifar bannaðra efna,
 - iv. þau sýni merki sem benda til vandamála sem tengjast velferð dýra, þ.m.t. mikill óþrifnaður,
 - v. þau séu í flutningshæfu ástandi,
- d) opinber dýralæknir skal framkvæma athuganir og skoðun fyrir slátrun á upprunabúinu sem um getur í a-, b- og c-lið,
- e) dýr sem eru hæf til slátrunar skulu auðkennd á tilhlýðilegan hátt og aðskilin frá öðrum dýrum og send beint í sláturhúsið frá upprunabúinu,
- f) gefa skal út heilbrigðisvottorð, eins og sett er fram í I. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/628, fyrir dýr sem eru hæf til slátrunar. Heilbrigðisvottorðið skal fylgja dýrunum í sláturhúsið eða sent fyrirfram á hvaða sniði sem er. Hvers konar athugasemdir sem skipta máli fyrir eftirfylgjandi kjötskoðun skulu skráðar í heilbrigðisvottorðið.
3. Í sláturhúsinu skal framkvæma eftirfarandi viðbótathuganir í samræmi við a- og b-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 og 3. gr. þessarar reglugerðar:
- a) reglulega sannprófun á þeirri skyldu stjórnanda matvælafyrirtækis að tryggja að dýrin séu auðkennd á tilhlýðilegan hátt,
 - b) reglulega sannprófun á því að reglum um velferð dýra hafi verið fylgt meðan á flutningi stóð og við komu á sláturhúsið og hvort það séu einhver merki um ástand sem gæti haft neikvæð áhrif á heilbrigði manna eða dýra.
4. Ef dýrunum er ekki slátrað innan þriggja daga, eða 28 daga í tilvikum sem um getur í 5. mgr. 6. gr., frá útgáfudagsetningu heilbrigðisvottorðsins sem um getur í f-lið 2. mgr.:
- a) ef dýrin voru ekki send í sláturhúsið frá upprunabúinu skal framkvæma viðbótarskoðun fyrir slátrun og gefa út nýtt heilbrigðisvottorð,
 - b) ef dýrin eru þegar á leiðinni í eða eru komin í sláturhúsið er heimilt að leyfa slátrunina um leið og búið er að leggja mat á ástæðuna fyrir seinkuninni, að því tilskildu að dýrin fari í viðbótarskoðun fyrir slátrun í samræmi við 11. gr. framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/627 ⁽¹⁾.

6. gr.

Tegundasértækar viðmiðanir og skilyrði þar sem mælt er fyrir um hvenær heimilt er að framkvæma skoðanir fyrir slátrun á upprunabúinu

1. Lögbær yfirvöld skulu beita sértæku viðmiðununum og skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein í viðeigandi tilvikum sem varða alifugla og alin veiðidýr.
2. Ef um er að ræða alifugla sem eru aldri til framleiðslu á „foie gras“ (fituríkri lifur) og alifugla sem var slátrað á upprunabúinu en sem töf hefur orðið á að fjarlægja innvflin úr skal vottorð, sem er útfyllt í samræmi við fyrirmyndina að heilbrigðisvottorðinu sem sett er fram í II. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/628, fylgja með skrokkunum sem ekki er búið að taka innvflin úr í sláturhúsið eða stykkjunarstöðina eða sent fyrirfram, á hvaða sniði sem er, í stað vottorðsins sem um getur í f-lið 2. liðar í 5. gr.
3. Ef um er að ræða alin veiðidýr sem er slátrað á upprunabúinu í samræmi við 3. lið III þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004 skal vottorð, sem er útfyllt í samræmi við fyrirmyndina að heilbrigðisvottorðinu sem sett er fram í III. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/628, fylgja með dýrunum í sláturhúsið eða sent fyrirfram, á hvaða sniði sem er, í stað vottorðsins sem um getur í f-lið 2. liðar í 5. gr.
4. Ef um er að ræða alin veiðidýr sem er slátrað á upprunabúinu í samræmi við a-lið 3. liðar í III. þætti III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004:
 - a) skal vottorð, sem er útfyllt í samræmi við fyrirmyndina að heilbrigðisvottorðinu sem sett er fram í IV. hluta IV. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) 2019/628, fylgja með dýrunum í sláturhúsið eða sent fyrirfram, á hvaða sniði sem er, í stað vottorðsins sem um getur í f-lið 2. liðar í 5. gr.
 - b) skal opinber dýralæknir sannreyna reglulega að þeir sem annast slátrunina og blóðtæminguna inni störf sín af hendi á tilhlýðilegan hátt.

⁽¹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/627 frá 15. mars 2019 um samræmt, hagnýtt fyrirkomulag við framkvæmd opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu, sem eru ætlaðar til manneldis, í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/625 og um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2074/2005 að því er varðar opinbert eftirlit (Stjtið. ESB L 131, 17.5.2019, bls. 51).

5. Þrátt fyrir 4. mgr. 5. gr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa slátrun alinna veiðidýra í allt að 28 daga eftir útgáfudagsetningu heilbrigðisvottorðsins, sem um getur í f-lið 2. mgr. 5. gr., ef:

- a) framleiðandinn afhendir einungis lítið magn af kjötinu af öldu veiðidýrunum beint til lokaneytenda eða til smásöluþyrirtækja á staðnum sem afhenda beint til lokaneytenda og
- b) að hámarki 50 dýrum er slátrað á hverju ári og á hverju upprunabúi.

7. gr.

Viðmiðanir og skilyrði fyrir framkvæmd skoðunar eftir slátrun, á ábyrgð opinbers dýralæknis, sem um getur í c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625

1) Opinber aðstoðarmaður má framkvæma skoðanir eftir slátrun, sem um getur í c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, á ábyrgð opinbers dýralæknis með fyrirvara um að farið sé að ákvæðum II. kafla II. viðauka við þessa reglugerð þegar eftirfarandi viðmiðanir og skilyrði eru uppfyllt:

a) slátrun eða meðhöndlun veiðidýra fer fram í afkastalitlu sláturhúsi eða starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr sem slátrar eða meðhöndlar:

- i. færri en 1000 búfjáreiningar á ári eða
- ii. færri en 150 000 alifugla, nartara og lítil, villt veiðidýr á ári,

b) lögbæru yfirvaldi er heimilt að hækka viðmiðunarmörkin sem mælt er fyrir um í a-lið ef það tryggir að undanþágunn sé beitt í minnstu sláturhúsunum og starfsstöðvunum sem meðhöndla veiðidýr sem uppfylla skilgreininguna á afkastalitlum sláturhúsum eða starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr og að því tilskildu að samanlögð árleg framleiðsla þessara starfsstöðva fari ekki yfir 5% af því heildarmagni af nýju kjöti sem er framleitt í aðildarríki:

- i. að því er varðar allar hlutaðeigandi tegundir,
- ii. að því er varðar öll hóf- og klaufdýr til samans,
- iii. að því er varðar alla alifugla til samans eða
- iv. að því er varðar alla fugla og nartara til samans,

í því tilviki skulu lögbær yfirvöld tilkynna um þessa undanþágu og sannanir henni til stuðnings í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 ⁽¹²⁾,

c) hlutaðeigandi starfsstöð er með fullnægjandi aðstöðu til að geyma afbrigðilegt kjöt aðskilið frá öðru kjöti þar til opinber dýralæknir getur í eigin persónu skoðað afbrigðilega kjötið,

d) opinber dýralæknir er í starfsstöðinni a.m.k. einu sinni á dag, þ.m.t. reglubundið meðan slátrun fer fram,

e) lögbært yfirvald hefur tekið upp verklagsreglu til þess að meta reglulega frammistöðu opinberra aðstoðarmanna á þessum starfsstöðvum, þ.m.t. með því að:

- i. vakta frammistöðu einstaklinga,
- ii. sannprófa skjöl um niðurstöður skoðana og bera þau saman við samsvarandi skrokka,
- iii. skoða skrokka í geymslurýminu,

f) lögbært yfirvald hefur framkvæmt áhættugreiningu þar sem a.m.k. er tekið tillit til eftirfarandi þátta:

- i. fjölda dýra, sem slátrað er, eða sem eru meðhöndluð á klukkustund eða á dag,
- ii. tegunda og flokka dýranna sem slátrað er eða sem eru meðhöndluð,
- iii. afkastagetu starfsstöðvarinnar,
- iv. fyrri árangurs í tengslum við slátrun eða meðhöndlun,
- v. skilvirkni hvers konar viðbótarráðstafana í matvælakeðjunni sem gerðar eru til að tryggja matvælaöryggi dýra sem ætluð eru til slátrunar,

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1535 frá 9. september 2015 um tilhögun miðlunar upplýsinga um tæknireglugerðir og reglur um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (Stjút. ESB L 241, 17.9.2015, bls. 1).

- vi. skilvirkni verklagsreglna sem grundvallast á greiningu á hættu og mikilvægum stýristöðum (GÁHMSS),
- vii. skráa yfir úttektir,
- viii. fyrri skráa lögbærs yfirvalds um skoðanir fyrir og eftir slátrun.

2) Að því er varðar i-lið a-liðar 1. mgr. skal nota umreikningsstuðlana sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1099/2009. Ef um er að ræða sauðfé og geitur og lítil dýr (< 100 kg líffþyngd) af tegundinni *Cervidae* skal þó nota umreikningsstuðul sem nemur 0,05 búfjäreiningum og ef um er að ræða önnur stór veiðidýr skal nota umreikningsstuðul sem nemur 0,2 búfjäreiningum.

8. gr.

Framkvæmd opinbers dýralæknis á skoðunum eftir slátrun

Opinber dýralæknir skal framkvæma skoðanir eftir slátrun í eftirfarandi tilvikum:

- a) dýr sem fara í neyðarslátrun eins og um getur í VI. kafla I. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004.
- b) dýr sem grunur leikur á að séu sjúk eða í slíku ástandi að það kunnir að hafa neikvæð áhrif á heilbrigði manna,
- c) nautgripir úr hjörðum sem ekki hafa opinberlega verið lýstar lausar við berkla,
- d) nautgripir, sauðfé og geitur úr hjörðum sem ekki hafa opinberlega verið lýstar lausar við öldusótt,
- e) uppkoma dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggejöf Sambandsins. Þetta varðar dýr sem eru næm fyrir þeim tiltekna sjúkdómi sem um ræðir og koma frá því tiltekna svæði eins og skilgreint er í p-lið 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 64/432/EBE,
- f) ef strangara eftirlit er nauðsynlegt til að taka til greina nýtilkomna sjúkdóma eða tiltekna sjúkdóma sem Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunin hefur skráð,
- g) ef um er að ræða undanþágu frá tímasetningu skoðunar eftir slátrun í samræmi við 13. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/627.

9. gr.

Viðmiðanir og skilyrði fyrir framkvæmd úttektar í sláturhúsum og starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr

Opinberir aðstoðarmenn mega einungis framkvæma úttektina, sem um getur í iii. lið d-liðar 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, í sláturhúsum og starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr á ábyrgð opinbers dýralæknis að því er varðar söfnun upplýsinga um góðar hollustustarfsvenjur og verklagsreglur sem grundvallast á GÁHMSS-kerfinu og með fyrirvara um að farið sé að ákvæðum II. kafla II. viðauka við þessa reglugerð.

10. gr.

Viðmiðanir og skilyrði fyrir framkvæmd opinbers eftirlits, þ.m.t. úttektir, í stykkjunarstöðvum

Annað starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, má einnig framkvæma opinbera eftirlitið sem um getur í d-lið 2. mgr. 18. gr., þ.m.t. úttekt, í stykkjunarstöðvum þrátt fyrir kröfurnar sem mælt er fyrir um í d-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, að því tilskildu að lögbær yfirvöld hafi reglubundið eftirlit með störfum slíks starfsfólks. Framkvæmd þessarar starfsemi er með fyrirvara um að farið sé að ákvæðum III. kafla II. viðauka við þessa reglugerð.

11. gr.

Opinbert eftirlit með *Pectinidae* og sæsniglum og *Holothuroidea*, sem eru ekki síarar, sem eru tekin á framleiðslusvæðum sem eru ekki flokkuð í samræmi við 6. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625

Þrátt fyrir 6. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 er ekki gerð krafa um flokkun framleiðslu- og umlagningarsvæða í tengslum við tekju *Pectinidae*, sæsnigla og *Holothuroidea*, sem eru ekki síarar, þegar lögbært yfirvald annast opinbert eftirlit með slíkum dýrum á fiskuppbóðstöðvum, afgreiðslustöðvum og vinnslustöðvum.

Með slíku opinberu eftirliti skal sannreyna að farið sé að:

- a) heilbrigðiskröfum fyrir lifandi samlokur sem settar eru fram í V. kafla VII. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004,
- b) sértækum kröfum, sem settar eru fram í IX. kafla í þeim þætti, um *Pectinidae* og sæsnipla og *Holothuroidea*, sem eru ekki síarar, sem eru tekin utan flokkaðra framleiðsluvæða.

12. gr.

Sérstakar undanþágur að því er varðar *Rangifer tarandus tarandus* (hreindýr), *Lagopus lagopus* og *Lagopus mutus* (skógarhænsni) eins og kveðið er á um í h-lið 7. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625

1. Í samræmi við h-lið 7. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 er Svíþjóð og Finnlandi heimilt að veita eftirfarandi sérstakar undanþágur frá kröfum um opinbert eftirlit með *Rangifer tarandus tarandus* (hreindýr), sem mælt er fyrir um í 18. gr. þeirrar reglugerðar, að því er varðar þau svæði þessara aðildarríkja sem eru tilgreind í I. viðauka við þessa reglugerð án þess að það komi í veg fyrir að markmiðum þeirrar reglugerðar verði náð:

- a) þrátt fyrir 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 skal ekki gera kröfu um opinbert eftirlit með kjöti af *Rangifer tarandus tarandus* (hreindýr) ef framleiðandinn afhendir kjötið beint í litlu magni til lokaneytenda eða til smásölufrirtækja á staðnum sem afhenda beint til lokaneytenda,
- b) þrátt fyrir 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 er skoðun fyrir slátrun ekki skyldubundin fyrir flækingshreindýr sem er slátrað í einstökum tilvikum á bilinu 1. maí til 30. september,
- c) þrátt fyrir c-lið 2. mgr. og 3. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 má starfsfólk sláturhúss, sem hefur hlotið viðeigandi þjálfun fyrir þetta verkefni í samræmi við 14. gr., skoða:
 - i. innfyli úr kviðarholi að undanskildum lifur og nýrum,
 - ii. kynfæri,
 - iii. júgur.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 skal ekki gera kröfu um opinbert eftirlit með kjöti af *Lagopus lagopus* og *Lagopus mutus* (skógarhænsni) ef þau eru aflífuð með snörum í sýslunum Norrbotten, Västerbotten og Jämtland í Svíþjóð og sveitarfélaginu Älvdalen í sýslunni Dalarna í Svíþjóð meðan vetrarveiðitíminn stendur yfir.

13. gr.

Sérstakar lágmarkskröfur fyrir opinberan dýralækni, opinberan aðstoðarmann og starfsfólk sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt

1. Opinberir dýralæknar, sem vinna þau verkefni sem kveðið er á um í 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, skulu uppfylla sérstöku lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í I. kafla II. viðauka við þessa reglugerð.

Þrátt fyrir reglurnar sem mælt er fyrir um í 1. til 6. lið í I. kafla II. viðauka er aðildarríkjum heimilt að mæla fyrir um sértækar reglur fyrir:

- a) opinbera dýralækna sem starfa í hlutastarfi og bera ábyrgð á skoðunum hjá litlum fyrirtækjum eða annast einungis opinbert eftirlit við frumframleiðslu, einkum eftirlit á mjólkurframleiðslubúum og skoðanir fyrir slátrun utan sláturhúsa og
- b) dýralæknanema sem hafa staðist próf með fullnægjandi hætti í þeim viðfangsefnum sem um getur í 3. lið I. kafla II. viðauka og sem starfa tímabundið í sláturhúsum í viðurvist opinbers dýralæknis.

2. Dýralæknar sem hafa þegar verið tilnefndir sem opinberir dýralæknar fyrir þann dag þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda skulu búa yfir fullnægjandi þekkingu á viðfangsefnum sem um getur í 3. lið I. kafla II. viðauka við þessa reglugerð. Ef nauðsyn krefur skal lögbært yfirvald tryggja að slík þekking fáið með símenntunarstarfsemi.

3. Opinberir aðstoðarmenn, sem vinna þau verkefni sem kveðið er á um í 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, skulu uppfylla sérstöku lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í II. kafla II. viðauka við þessa reglugerð.

4. Starfsfólk sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, sem vinnur þau verkefni sem kveðið er á um í 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625, skal uppfylla sérstöku lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í III. kafla II. viðauka við þessa reglugerð.

14. gr.

Kröfur um lágmarksþjálfun fyrir starfsfólk sláturhúsa

Starfsfólk sláturhúsa sem aðstoðar við framkvæmd verkefna sem tengjast opinberu eftirliti og annarri eftirlitsstarfsemi í samræmi við 3. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/625 skal þjálfað á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda. Það skal einnig fara að kröfum um lágmarksþjálfun, sem settar eru fram í II. kafla II. viðauka við þessa reglugerð, að því marki sem skiptir máli fyrir verkefni þeirra við aðstoð.

15. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 14. desember 2019.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. febrúar 2019.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

*I. VIÐAUKI***SÉRSTAKAR UNANÞÁGUR VEGNA SKOÐUNAR Á KJÖTI AF HREINDÝRUM
(RANGIFER TARANDUS TARANDUS)**

Sérstöku undanþágurnar sem um getur í 1. mgr. 12. gr. gilda einungis á eftirtöldum svæðum:

- a) Í Svíþjóð:
- i. í sýslunni Norrbotten,
 - ii. í sýslunni Västerbotten,
 - iii. í sýslunni Jämtland,
 - iv. í sýslunni Västernorrland,
 - v. í sveitarfélaginu Älvdalen í sýslunni Dalarna,
 - vi. í sveitarfélögunum Nordanstig, Hudiksvall og Söderhamn í sýslunni Gävleborg.
- b) Í Finnlandi eins og þær voru heimilaðar 31. desember 2014:
- i. í sýslunni Lapland að undanskildum sveitarfélögunum Kemi, Keminmaa og Tornio,
 - ii. í sýslunum Pohjois-Pohjanmaa og Kainuu:
 - í sveitarfélögunum Kuusamo, Taivalkoski, Pudasjärvi, Suomussalmi og Hyrynsalmi,
 - í sveitarfélaginu Oulu: svæði fyrrum sveitarfélagsins Yli-Ii og svæðið norðan við ána Kiiminkijoki í fyrrum sveitarfélaginu Ylikiimingi,
 - í sveitarfélaginu Ii: svæði fyrrum sveitarfélagsins Kuivaniemi,
 - í sveitarfélögunum Puolanka og Utajärvi: svæðin norðan við ána Kiiminkijoki og svæðisvegur 891 (Hyrynsalmi-Puolanka).

II. VIÐAUKI

SÉRSTAKAR LÁGMARKSKRÖFUR FYRIR OPINBERAN DÝRALÆKNI, OPINBERAN AÐSTOÐARMANN OG STARFSFÓLK SEM LÖGBÆR YFIRVÖLD HAFA TILNEFNT

I. KAFLI

OPINBERIR DÝRALÆKNAR

1. Lögbærum yfirvöldum er einungis heimilt að tilnefna dýralækna sem hafa staðist próf, sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 3. lið, sem opinbera dýralækna.
2. Lögbær yfirvöld verða að gera ráðstafanir til að halda próf fyrir umsækjendur sem sækja um að verða tilnefndir sem opinberir dýralæknar.
3. Prófið verður að sýna fram á þekkingu á eftirfarandi viðfangsefnum, með sérstaka áherslu á verkefni opinbers dýralæknis og eftir því sem þurfa þykir með hliðsjón af bakgrunni dýralæknisins og menntun hans og hæfi meðan komist er hjá öllum tvítekningum prófana á þeirri þekkingu og færni sem krafist er af dýralæknum í samræmi við 3. mgr. 38. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB ⁽¹⁾:
 - a) landsbundinni löggjöf og löggjöf Sambandsins um heilbrigði manna, matvælaöryggi, heilbrigði dýra, velferð dýra og lyfjavirk efni,
 - b) meginreglum sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar, markaðsráðstöfunum, endurgreiðslum vegna útflutnings og greiningu á sviksamlegri starfsemi (þ.m.t. á heimsvísu: samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um ráðstafanir varðandi heilbrigði dýra og plantna, Alþjóðamatvælaáskránni, Alþjóðadýraheilbrigðisstofnuninni,
 - c) undirstöðuatriðum matvælavinnslu og matvælatækni,
 - d) meginreglum, hugtökum og aðferðum við góða framleiðsluhætti og gæðastjórnun,
 - e) gæðastjórnun fyrir uppskeru (góðar starfsvenjur í landbúnaði),
 - f) eflingu og notkun góðra hollustuhátta á sviði matvæla, öryggi er varðar matvæli (góðar hollustustarfsvenjur),
 - g) meginreglum, hugtökum og aðferðum við áhættugreiningu,
 - h) meginreglum, hugtökum og aðferðum GáHMSS-kerfisins og notkun þess kerfis í allri matvælaframleiðslukeðjunni,
 - i) úttekt og sannprófun á að farið sé að kröfunum sem um getur í a- til h-lið,
 - j) forvörnum og vörnum gegn matarborinni hættu fyrir heilbrigði manna,
 - k) stofnhreyfifræði að því er varðar smitun og eitrun,
 - l) faraldsfræðigreiningu,
 - m) vöktunar- og eftirlitskerfum,
 - n) grundvallarreglum um nútímaprófunaraðferðir og beitingu þeirra við greiningu,
 - o) upplýsinga- og fjarskiptatækni þegar hún skiptir máli sem verkfæri,
 - p) meðhöndlun gagna og beitingu líftölfræði,
 - q) rannsóknum á uppkomu sjúkdóma sem berast í menn með matvælum,
 - r) þáttum sem skipta máli varðandi smitandi svampheilakvilla,
 - s) velferð dýra við framleiðslu, flutning og slátrun,
 - t) umhverfismálum sem varða matvælaframleiðslu (þ.m.t. meðhöndlun úrgangs),
 - u) varúðarreglunni og málum sem varða neytendur
 - v) meginreglum um þjálfun starfsfólks sem vinnur við framleiðsluferlið,

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi (Stjtd. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 22).

- w) heilbrigðisreglum að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir,
- x) atriðum sem varða svik.

Umsækjendum er heimilt að afla sér tilskilinnar þekkingar sem hluta af almennri menntun í dýralækningum eða með þjálfun eða starfsreynslu að loknu prófi í dýralækningum.

Ef lögbær yfirvöld eru þess fullviss að umsækjandi hafi orðið sér úti um alla tilskilda þekkingu sem hluta af háskólagráðu eða með framhaldsnámi að loknu prófi úr háskóla, starfsreynslu eða annarri menntun veitir það honum undanþágu frá þeirri kröfu að taka próf. Ef umsækjandi hefur aflað sér tilskilinnar þekkingar að hluta til skulu lögbær yfirvöld skipuleggja öðruvísi próf en þau sem um getur í 2. lið til að taka bakgrunn umsækjandans til greina.

4. Opinber dýralæknir verður að vera fær um að taka þátt í þverfaglegu samstarfi.
5. Hver opinber dýralæknir verður að fá verklega þjálfun á reynslutímabili í a.m.k. 200 klukkustundir áður en hann fer að starfa sjálfstætt. Viðeigandi starfsþjálfun meðan dýralækninganámið stendur yfir má vera hluti af reynslutímabilinu. Á þessu tímabili skal sá sem er í þjálfun starfa undir stjórn opinberra dýralækna í sláturhúsum, stykkjunarstöðvum og á búum. Þjálfunin verður að tengjast úttekt á góðum hollustustarfsvenjum og verklagsreglum sem grundvallast einkum á meginreglum GáHMSS.
6. Opinber dýralæknir verður að halda þekkingu sinni við og fylgjast grannt með nýrri þróun með reglubundinni símenntun og lestri fræðiritra á þeim sviðum sem um getur í 3. lið. Opinberi dýralæknirinn verður að sinna símenntun árlega verði því við komið.
7. Gagnkvæm viðurkenning milli aðildarríkja á prófum fyrir opinbera dýralækna verður að gilda þegar fagmenn fara yfir landamæri eða óska eftir að öðlast staðfestu í öðru aðildarríki. Í slíkum tilvikum verða prófin að takmarkast við viðfangsefni sem eru nauðsynleg til að vernda heilbrigði manna og dýra í aðildarríkjunum þar sem starfað er en sem falla ekki undir prófin í upprunaaðildarríkinu.

II. KAFLI

OPINBER AÐSTOÐARMAÐUR

1. Einungis fólki sem hefur farið í gegnum þjálfun og staðist próf í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 5. lið er heimilt að annast störf opinberra aðstoðarmanna.
2. Lögbær yfirvöld skulu gera ráðstafanir vegna prófanna sem um getur í 1. lið. Til þess að geta tekið þessi próf verða umsækjendur að sanna að þeir hafi fengið:
 - a) a.m.k. 500 klukkustunda þjálfun, þar með talið a.m.k. 400 klukkustunda verklega þjálfun á þeim sviðum sem um getur í 5. lið, og
 - b) sérhverja viðbótarmenntun- og þjálfun sem krafist er til þess að gera opinberum aðstoðarmönnum kleift að sinna skyldustörfum sínum á fullnægjandi hátt.
3. Verklega þjálfunin sem um getur í a-lið 2. liðar verður að eiga sér stað í sláturhúsum, starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr og/eða stykkjunarstöðvum undir eftirliti opinbers dýralæknis.
4. Þjálfun og próf verða einkum að varða rautt kjöt eða kjöt af alifuglum. Þó er þess einungis krafist að fólk sem gengst undir þjálfun í annarri þessara tveggja greina og stenst próf gangist undir stytta þjálfun til þess að taka próf í hinni greininni. Þjálfun og próf verða að taka til villtra veiðidýra, alinna veiðidýra og nartara, eftir því sem við á.
5. Þjálfun opinberra aðstoðarmanna verður að taka til eftirfarandi greina og próf verða að staðfesta þekkingu á þeim:
 - a) að því er varðar bú:
 - i. fræðilegur hluti:
 - bakgrunnur sem tengist landbúnaðarmálum að því er varðar skipulag, framleiðsluaðferðir og alþjóðlegar kröfur fyrir viðskipti með dýr,
 - góðar starfsvenjur í búfjárrækt,

- grunnþekking á sjúkdómum, einkum sjúkdómum sem berast milli manna og dýra sem stafa af veirum, bakteríum og sníkklum,
 - eftirlit með sjúkdómum, notkun lyfja og bóluefna, greining efnaleifa,
 - hollustuhættir og heilbrigðisþætti,
 - velferð dýra á búi og í flutningi,
 - kröfur í umhverfismálum – í byggingum, á bújörðum og almennt,
 - viðeigandi lög og stjórnsýslufyrirmæli,
 - málefni er varða neytendur og gæðaeftirlit,
- ii. verklegur hluti:
- heimsóknir á ólíkar gerðir bóa sem nota mismunandi eldisaðferðir,
 - heimsóknir til framleiðslustöðva,
 - eftirlit með ferminu og afferminu dýra,
 - tilraunir á rannsóknarstofu,
 - heilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum,
 - skjalahald,
- b) í tengslum við sláturhús, starfsstöðvar sem meðhöndla veiðidýr og stykkjunarstöðvar:
- i. fræðilegur hluti:
- bakgrunnur sem tengist kjötiðnaðinum að því er varðar framleiðsluaðferðir, alþjóðlegar kröfur vegna viðskipta með matvæli og slátrunar- og stykkjunartækni,
 - grunnþekking á hollustuháttum og góðum hollustuháttum, einkum hollustuháttum í iðnaði, við slátrun, stykkjun og geymslu, auk hollustuhátta í starfi,
 - grunnþekking á GáHMSS og úttekt á verklagsreglum sem grundvallast á GáHMSS-kerfinu,
 - velferð dýra við afferminu eftir flutning og í sláturhúsi,
 - grunnþekking á líffærafræði og lífeðlisfræði sláturdýra,
 - grunnþekking á meinafræði sláturdýra,
 - grunnþekking á líffærameinafræði sláturdýra,
 - viðeigandi þekking að því er varðar smitandi svampheilakvilla og aðra mikilvæga sjúkdóma sem berast milli manna og dýra og smitvalda sjúkdóma sem berast milli manna og dýra sem og á mikilvægum dýrasjúkdómum,
 - þekking á aðferðum og verklagsreglum við slátrun, skoðun, tilreiðslu, pökkun í innri og ytri umbúðir og flutning á nýju kjöti,
 - grunnþekking í örverufræði,
 - skoðun fyrir slátrun,
 - sýnatoka og greining m.t.t. tríkínu,
 - skoðun eftir slátrun,
 - stjórnsýsluverkefni,
 - þekking á viðeigandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum,
 - aðferðir við sýnatöku,
 - atriði sem varða svik,
- ii. verklegur hluti:
- sanngreining dýra,
 - athugun á aldri,

- skoðun og mat á sláturdýrum,
 - skoðun fyrir slátrun í sláturhúsi,
 - skoðun eftir slátrun í sláturhúsi eða á starfsstöð sem meðhöndlar veiðidýr,
 - sýnataka og greining m.t.t. tríkínu,
 - sanngreining dýrategundar með því að rannsaka dæmigerða hluta dýrsins,
 - sanngreining og umsögn um hluta slátraðs dýrs sem breytingar hafa komið fram í,
 - eftirlit með hollustuháttum, þ.m.t. úttekt á góðum hollustustarfsvenjum og verklagsreglum sem grundvallast á GÁHMSS-kerfinu,
 - skráning niðurstaðna úr skoðun fyrir slátrun,
 - sýnataka,
 - rekjanleiki kjöts,
 - skjöl, s.s. mat á upplýsingum um matvælakeðjuna og lestur skráa.
6. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að ákveða að draga úr þjálfun og fækka prófum að því er varðar:
- a) fræðilega hlutann ef opinber aðstoðarmaður sýnir fram á fullnægjandi menntun varðandi sérstaka punktmerkt liði sem mælt er fyrir um í i. lið a-liðar eða i. lið b-liðar í 5. lið þessa kafla,
 - b) verklega hlutann ef opinber aðstoðarmaður sýnir fram á fullnægjandi starfsreynslu varðandi sérstaka punktmerkt liði sem mælt er fyrir um í ii. lið a-liðar eða ii. lið b-liðar í 5. lið þessa kafla.
7. Opinber aðstoðarmaður verður að vera fær um að taka þátt í þverfaglegu samstarfi.
8. Opinberir aðstoðarmenn verða að halda þekkingu sinni við og fylgjast grannt með nýrri þróun með reglubundinni símenntun og lestri fræðiritra. Opinber aðstoðarmaður verður að sinna símenntunarstarfsemi árlega, verði því við komið.
9. Ef opinberir aðstoðarmenn annast einungis sýnatöku og greiningu í tengslum við rannsóknir vegna tríkínu ásamt örveru-fræðilegum viðmiðunum er lögbærum yfirvöldum einungis skylt að tryggja að þeir fái þjálfun sem hæfir þeim verkefnum.
10. Gagnkvæm viðurkenning milli aðildarríkja á prófum fyrir opinbera aðstoðarmenn verður að gilda þegar fagmenn fara yfir landamæri eða óska eftir að öðlast staðfestu í öðru aðildarríki. Í slíkum tilvikum verða prófin að takmarkast við viðfangs-efni sem eru nauðsynleg til að vernda heilbrigði manna og dýra í aðildarríkjunum þar sem starfað er en sem falla ekki undir prófin í upprunaaðildarríkinu.

III. KAFLI

STARFSFÓLK SEM LÖGBÆR YFIRVÖLD HAFNA TILNEFNT

1. Lögbærum yfirvöldum er einungis heimilt að tilnefna starfsfólk sem hefur farið í gegnum þjálfun og staðist próf í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 5. lið þessa kafla.
2. Lögbær yfirvöld verða að gera ráðstafanir vegna prófsins sem um getur í 1. lið. Til þess að geta tekið þetta próf verða umsækjendur að sanna að þeir hafi fengið:
- a) a.m.k. 500 klukkustunda þjálfun, þar með talið a.m.k. 400 klukkustunda verklega þjálfun á þeim sviðum sem um getur í 5. lið, og
 - b) sérhverja viðbótarmenntun- og þjálfun sem krafist er til að gera starfsfólki, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, kleift að sinna skyldustörfum sínum á fullnægjandi hátt.
3. Verklega þjálfunin sem um getur í a-lið 2. liðar verður að eiga sér stað í stykkjunarstöðvum undir eftirliti opinbers dýralæknis.
4. Þjálfun og próf verða einkum að varða rautt kjöt eða kjöt af alifuglum. Þó er þess einungis krafist að fólk sem gengst undir þjálfun í annarri þessara tveggja greina og stenst próf gangist undir stytta þjálfun til þess að taka próf í hinni greininni. Þjálfun og próf verða að taka til villtra veiðidýra, alinna veiðidýra og nartara, eftir því sem við á.

5. Þjálfun fyrir starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, verður að innihalda eftirfarandi viðfangsefni og próf verða að staðfesta þekkingu á þeim í tengslum við stykkjunarstöðvar:
 - i. fræðilegur hluti:
 - bakgrunnur sem tengist kjötiðnaðinum að því er varðar skipulag, framleiðsluaðferðir, alþjóðlegar kröfur vegna viðskipta með matvæli og stykkjunartækni,
 - staðgóð þekking á hollustuháttum og góðum hollustuháttum og einkum hollustuháttum í iðnaði, við stykkjun og geymslu, auk hollustuhátta í starfi,
 - staðgóð þekking á GáHMSS og úttekt á verklagsreglum sem grundvallast á GáHMSS-kerfinu,
 - viðeigandi þekking að því er varðar smitandi svampheilakvilla og aðra mikilvæga sjúkdóma sem berast milli manna og dýra og smitvalda sjúkdóma sem berast milli manna og dýra,
 - þekking á aðferðum og verklagsreglum við tilreiðslu, þökkun í innri og ytri umbúðir og flutning á nýju kjöti,
 - grunnþekking í örverufræði,
 - stjórnsýsluverkefni,
 - þekking á viðeigandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum,
 - aðferðir við sýnatöku,
 - atriði sem varða svik,
 - ii. verklegur hluti:
 - skoðun og mat á sláturdýrum,
 - eftirlit með hollustuháttum, þ.m.t. úttekt á góðum hollustustarfsvenjum og verklagsreglum sem grundvallast á GáHMSS-kerfinu,
 - sýnataka,
 - rekjanleiki kjöts,
 - skjalahald.
6. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að ákveða að draga úr þjálfun og fækka prófum að því er varðar:
 - a) fræðilega hlutann ef starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, sýnir fram á fullnægjandi menntun varðandi sérstaka punktmerka liði sem mælt er fyrir um í i. lið 5. liðar þessa kafla,
 - b) verklega hlutann ef starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, sýnir fram á fullnægjandi starfsreynslu varðandi sérstaka punktmerka liði sem mælt er fyrir um í ii. lið 5. liðar þessa kafla.
7. Starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, verður að vera fært um að taka þátt í þverfaglegu samstarfi.
8. Starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, verður að halda þekkingu sinni við og fylgjast grannt með nýrri þróun með reglubundinni símenntun og lestri fræðiritra. Starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, verður að sinna símenntunarstarfsemi árlega, verði því við komið.
9. Gagnkvæm viðurkenning milli aðildarríkja á prófum fyrir annað starfsfólk, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt, verður að gilda þegar fagmenn fara yfir landamæri eða óska eftir að öðlast staðfestu í öðru aðildarríki. Í slíkum tilvikum verða prófin að takmarkast við viðfangsefni sem eru nauðsynleg til að vernda heilbrigði manna og dýra í aðildarríkjunum þar sem starfað er en sem falla ekki undir prófin í upprunaaðildarríkinu.